

3
 14/152
 270/255
 X 580

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ

ΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

"Εμπροσθεν τῆς Ἁγίας ταύτης Εἰκόνας, ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγ. Γαβριὴλ τὸ « Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς κτλ. » Εὐρίσκειται δὲ αὐτὴ ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω, εἰς τὸν Νάβν τοῦ Πρωτάτου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ

ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Ἡ παροῦσα Ἀκολουθία πεφιλολογήθη παρὰ τοῦ
αἰοιδίμου διδασκάλου κυρίου Βενεδίκτου Ἱεροδι-
ακόνου τοῦ ἐκ τοῦ Ῥωστικοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου,
εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, αἰ-
τήσει τῶν τοῦ Πρωτάτου Ἐκκλησιαστικῶν,
κατὰ τὸ αἶμα.

Μετεγράφη ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἁθω.

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

Δαπάνη

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Κ. ΣΚΑΘΑΡΟΥ

Τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν,

Εἰς κοινήν ὠφέλειαν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΕ

ΥΠΟ ΣΑΒΒΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Τοῦ ἐκ τοῦ Ἱβηριτικοῦ Κελλίου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων
πλησίον τοῦ Πρωτάτου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1890

Ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας ταύτης Εἰκόνας, ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Ἄρχαγγ. Γαβριήλ τὸ « Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς κτλ. » Εὕρισκεται δὲ αὕτη ἡ Θαυματουργὸς Εἰκὼν ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου.

Μηνὶ Ἰουνίῳ ια΄.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ γεγονότος θαύματος παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ ἄδειν, τῷ ὄντι πλησίον τῶν Καρεῶν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ τῆς Θεοτόκου.

Προσόμια δ΄. ἤχος δ΄. Ἐδοκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν φιλέορτοι, τῶν Μοναστῶν ἅπας σύλλογος, δεῦτε ἄσμασι μέλψομεν, οἷς ἡμᾶς Ἀρχάγγελος, εἰδάζε μελπεῖν τῇ ἀγνῇ Παρθένῳ, δεῦτε συμψάλλομεν θερμῶς, αὐτῆς τὰ θεῖα μεγαλοργήματα, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀειμακάριστον, ἐν Ναῷ αὐτῆς σήμερον τοῦ Πρωτάτου γηθόμενοι.

Ἦμνον, ὃν Ἀρχάγγελος, ὁ Γαβριήλ ὡς Προσίμιον, τοῦ Κοσμομολπῆς ἤσατο, κροτοῦντες θεόφρονες, σήμερον εὐχῶς, ὑμνήσωμεν πόθῳ, καὶ εὐλαθείᾳ προσεχῶς, αὐτῆς τὸ μέγα τοῦτο θαυμάσιον, ὃ σήμερον ἐτέλεσεν ἐν τῷ Κελλίῳ τοῦ ἄδοντος, Μοναχῷ ὑπηκόῳ γάρ, ἕμνον ξένον ἐμύητε.

Νῦν σὲ μακαρίζομεν ἀειμακάριστε Δέσποινα, καὶ πιστῶς προσκυνουμέν σου, Εἰκόνα τὴν πάντιμον, Φιλάκισαν Ὄρους, πρὸς τὴν μορφῇ ξένη, ὁ Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, ἄφνω ἐπέστη καὶ ἐμελώδησε, τὸ Ἄξιόν ἔστιν ὑμνεῖν, καὶ μακαρίζειν σε Ἄγραντε, μεθ' οὗ πάντες ὑμνοῦμέν σε, τὴν μητέρα τοῦ Κτίσαντος.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος α΄.

Εὐφράνθητε σήμερον, πληθὺς τοῦ Ὄρους Μοναστῶν καὶ μιγάδων, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμενοι. Εὐχαριστήρια τῇ Παρθένῳ προσάδοντες. Ἴδου γὰρ τῇ προμηθείᾳ αὐτῆς, δι' Ἀγγέλου παρουσίας τὸν Ἀγγελικὸν ἡμῖν ἕμνον ἐμυσταγωγῆσεν. Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν καὶ γεραίρειν αὐτὴν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβιμ, καὶ Σεραφίμ Ἄγιωτέραν ἀσυγκρίτως ὑπάρχουσαν καὶ σώζουσαν ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. ἦχος β'. οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Ἄξιον ἀληθῶς ὑπάρχει Θεοτόκε, αἰεὶ Σὲ μακαρίζειν, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, σώζουσιν τοὺς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

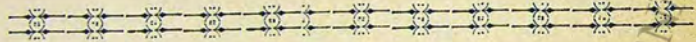
Εἰκὼν πανευκλεῆς ἔφερε τῆς τοῦ Πρωτάτου, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ λόγου, σκέποις ἡμῶς φρουροῦσα, ἀπὸ παντοίων θλίψεων.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι.

Ἄγγελος Γαβριήλ, ἐξ οὐρανοῦ φοιτήσας, πρὸ τῆς σεπτῆς εἰκό-
νος, ὕμνον τὸν τῶν Ἀγγέλων, Ἄγνή Σοὶ ἐμελοῦργησε.

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, χάριτι σῆς Εἰκόνας, ἀ-
πὸ παντοίας βλάβης, σοὺς δούλους διαφυλάττε.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

Ἰστώμεν στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ Θεὸς ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἠύ-
δόκησε, τὸν ὕμνον σου νῦν Ἄγνή προσιμιάσθαι. Διόπερ τὸν
Γαβριήλ, πρὸς Μοναχὸν ἐν ὁμοίῳ τῷ σχήματι, ἀπέστειλεν ὕμνος
σοῦς, τοῦ ἐκδιδάξει, ὅς πρὶν ἀνεθόα σοι. Κεχαριτωμένη χαῖρε,
μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασιῶν Ἄγνή! τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἀνε-
δείχθης Δέσποινα! καὶ ἤδη ἐξ οὐρανοῦ τῆ προμηθεΐα σου, ἐστά-
λη ξένη μορφῆ, ὕμνον τὸν σὸν τοῦ διδάξει Πανάμωμε, Ἀρχάγ-
γελος Γαβριήλ, τελειωτέως ὡς πρὶν ἀνεθόα σοι. Κεχαριτω-
μένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ
τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζομεν πρόνοιαν Θεομητορ κόρη, ἡμῶς γὰρ ἐδίδα-
ξας, προσιμία θαυμαστὰ, ὡς ἀληθῶς ὕμνου σοῦ, τοῦ θείου νῦν
Γαβριήλ, τῆ παρουσίᾳ τῆ ξένη πανάμωμε, προσπίπτοντες οὖν

πιστῶς, σοὶ ἐκβοῶμεν, σὺν τούτῳ κραυγάζοντες. Κεχαριτωμένη
χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Γαβριήλ ὁ λαμπρὸς, μοναχῶ ἐν
σχήματι, ὠράθη τῷ Μοναχῷ, κέλλη ἐμμεΐναντι, ἀρξάμενος
θαυμαστώς, προσιμιάζειν σὸν ὕμνον Πανάμωμε! ἐγράφε δὲ εὐ-
θύς, ἐπὶ πλακὸς τῆ χειρὶ τὰ ἀδόμενα, ἅμα δ' ἀφανῆς ἐκ τούτου,
γεγονῶς εἰς ἔκπληξιν, τὸν Μονάζοντα ἤγε, τοῦ δοξάζειν σε Πα-
νύμνητε.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'.

Ἐπρεπε τῷ Ὄρει τῷδε τοῦ Ἄθωνος, σὲ προστάτιν αὐγοῦντι
Θεομητορ, ὕμνος τοὺς σοὺς Κόρη πανύμνητε, τὸν Ἀρχάγγε-
λον πρότιστα, τούτους ἐν αὐτῷ ἐξυμνήσασθαι, κἄντεῦθεν εἰς τὰ
πέρατα τῆς Οἰκουμένης διαδραμεῖν, πρὸς συνασπισμὸν ἀσμάτων
Θεομητορικῶν. Διὸ βοῶμεν σοι Θεοτόκε ὑπερένδοξε, τὸν σὸν
Υἱὸν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Τὸ φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμ. τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς
Χαρῶν, καὶ ἀπήνησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ (ἔδου γὰρ ὁ Ἡ-
λίας) καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κε-
φαλῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη.
Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ Γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο
εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέ-
βαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήριχτο ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶ-
πεν. Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ,
μὴ φοβοῦ ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν
καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος
τῆς γῆς, καὶ πλατυθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορ-
ρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ
διαφυλάττων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ εἰάν πορευθῆς. Καὶ ὅπο-
στρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω ἕως

τοῦ ποιῆσαι με πάντα, ὅσα ἐλάληλά σοι· καὶ ἐξηγγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος. Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἰερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιγήσεται· καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη, διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος, κάθηται ἐπ' αὐτῆς τοῦ φαγεῖν ἄρτον· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἴκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον· καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς Τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπικρατῆρα λέγουσα. Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδέεσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἄφροσύνην, καὶ ζητήσαθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγγων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεὶ μῶλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγγε κακοὺς ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἐλεγγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέγεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι

νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τοῦτο γὰρ τῷ τρόπῳ πολλοὺ ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιόμ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Ἦχος α'.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, μάρτυς Παντελεῆμον. Διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορευεῖς, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εὐληθῶς τὰ ἄνω βασίλεια, ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος α'.

Παρθενικὴ πανηγύρις σήμερον Ἀδελφοί. Σκιρτάτω ὁ Ἄθως, χορευέτω ἡ Ἐκκλησία, συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἁγία Θεοτόκος, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει, τῶν ξένων ὕμνων αὐτῆς, Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἡμᾶς ἐκδιδάξαντος, ξενοτρόπως τοῦ θείου ὕμνου αὐτῆς τὰ προοίμια. Οὕτω γὰρ φανεῖς τῷ Μοναχῷ ἐν ὁμοίῳ τῷ σχήματι, τὴν Θεοτόκον ἐμεγάλυνεν, ὡς τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβιμ μετὰ σώματος Βαστάσασαν. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβιμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δὲ ὑπερβάλλουσα καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, Μονηδῶν τῷ αὐτῆς, σήμερον ὑπὸ Ἀγγέλου μεγαλύνεται, ὧδαῖς, καὶ διὰ αὐτοῦ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρῆς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, σήμερον ξενήκουστον ὧδῆν, δι' Ἀρχαγγέλου εἰς ἡμᾶς παραδίδωσιν· ἦν ἀσωμάτων Δυνάμεις, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι. Καὶ ἡμεῖς μακαρίζομεν, ὡς Θεοτόκον ἀληθῶς τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἄσατε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄσατε, σήμερον γὰρ ὁ

Ἄρχάγγελος ᾧδὴν καινὴν, τῆς Παναγράντου Παρθένου, εἰς Μοναχὸν μονοθέντα, ξένη μορφῇ ἐμελωδῆσεν, ἣν καὶ γεραίρειν ἀδιαλείπτως, ἐποφειλομέν πάντες, προστάτην ἡμῶν ὑπάρχουσαν.

Εἰς τὴν στιχ. στιχ. προσόμοια. ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸν προεξάρχοντα, σοὶ Γαβριήλ τὸν Θεῖον, ὁ Θεὸς πρὶν Παρθένε, ἀπέστειλε κομίσαι Κόρη τῆς σῆς, ἀνεκφράστου Συλλήψεως, τὰ Εὐαγγέλια· καὶ νῦν δὲ ὕμνου τοῦ σοῦ, ἐκδιδάξαι τὰ προοίμια.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Τίς ἂν ἀξίως Παρθένε ἐκδιηγῆσαιτο, τὸ ξένον τοῦτο θαῦμα, τὸ εἰς δόξαν σὴν Κόρη; καὶ προοιμιάσας ὕμνον τὸν σὸν, θαυμαστοῖς ἐγκωμίοις σου, ᾧθῃ ἐν σχήματι Ἄγγελος νῦν Μοναχοῦ, οὕτως ἄδειν λέγων ἅπαντα.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Σὲ μακαρίζειν Παρθένε, ἐστὶν ἐπάξιον, ὡς ἀληθῶς ὁ θεῖος Γαβριήλ ἐμελωδῆ, ἀγνήν τὴν Θεοτόκον τὴν ἐς αἰεὶ, μακαριστὴν καὶ πανάμωμον, ὄντως Μητέρα οὐσάν σε τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

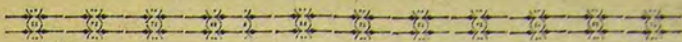
Δόξα καὶ νῦν ἤχος δ΄.

Ἦμνον ὃν οὐκ ἔγνω, ἤκουσε νῦν ὁ Μονάζων· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄρχάγγελος, τοῦ ὕμνου σου Κόρη προοίμια. Ὅθεν εἰκότως θαυμάζων ὁ Μοναχὸς, ἠρώτα ταῦτα παραδοῦναι καὶ ἐν γραφῇ. Διὸ ἐν πλακί τῇ χειρὶ χαράξας, καὶ ἐξ αὐτοῦ γεγονώς ἀφανῆς, εἰς Θάμβος αὐτὸν ἐξήγειρε, καὶ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ, τὴν Θεοτόκον παρεσκευάσεν.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἀθροίσθητε, πᾶσα τοῦ Ἄθω πληθὺς, πιστῶς ἐροτάζοντες, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἢ Μητῆρ, νῦν παρὰ τοῦ Ἄγγελου, παραδόξως ὑμνεῖται, διὸ ὡς Θεοτόκον αἰεὶ, ταύτην δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Ὅρθρον τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ ἀνωτέρω τροπάριον.

Εἰς τὴν α΄. στιχ. κά. ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἅπασα πληθὺς, τῶν τοῦ Ἄθω Πατέρων, ἠθροίσθη· νῦν φαιδρῶς, τοῦ ὕμνησαι σου Κόρη, τὴν ἐνδοξὸν πανήγυριν, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ γὰρ σήμερον, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἄγγελων, τὰ προοίμια, ὕμνου τοῦ σοῦ παραδόξως, ἡμῖν διεπράνωσε.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχ. κά. ἤχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, πρὶν ἀπεστάλη σοὶ Ἄγνή, εὐαγγελίσασθαι τὴν σὴν, ἄσπορον Σύλληψιν φοικτήν, αὐτὸς καὶ ἤδη ἐν σχήματι προσεφάνη, Μονάζοντος σαφῶς, διδάξαι ὕμνον τὸν σὸν, καὶ τοῦτον θαυμαστοῦς, ἃ ἐχάραξε· καὶ διὰ τοῦτο ἅπαντες τοῦ Ἄθω, οἱ Μονασταὶ καὶ μιγάδες βοῶμεν χαῖρες, ἣν ἀνυμνοῦσι, τῶν Ἄγγελων τὰ τάγματα.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. κά. ἤχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Ἄθω νῦν ἅπασα, πληθὺς ἀγάλλεται, πανηγυρίζουσα λαμπρὰν πανήγυριν, τὴν Θεοτόκον ἀληθῶς, μαθοῦσα σὲ μακαρίζειν, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ Ἄγνήν Παναμώμητον, ἄχραντον Μητέρα τε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πέλουσαν, διὸ σὺν Γαβριήλ σοὶ βοῶμεν· χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη.

Δόξα καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ δεικνὺς ἡμῖν ἐβόα νῦν μελωδῶν σοὶ ὕμνου σου προοίμια, θαυμαστὰ πανεξαιρετα, ταῦτα καὶ ἐχάραξε τῇ πλακί παραδόξως τε, εὐθύς δὲ ἀφανῆς ἐγεγόνει· ὅθεν ὡμᾶς ἄμφο τιμῶμεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Τὸ προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πᾶσι γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Εὐαγγελίσατο ὁ Γαβριήλ, τῇ κεχαριτωμένῃ πρότερον χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμῃ. Νῦν δὲ ὀραθεῖς, ἐν ξένῃ τῇ μορφῇ, Μονάζοντι ᾠδᾶς, ἐφθέγγετο καινὰς. Τότε Εὐαγγέλια ἔφη σοι Ἄγνη, νῦν ἐξύμνησέ σε θαυμαστῶς ὡς Παναμώμητον, καὶ τέξασα Κόρη τὸν Κύριον.

Οἱ Κανόνες, εἰ βούλει, ὁ β΄. Κανὼν τῆς Κοιμήσεως εἰς στίχον καὶ ὁ παρῶν εἰς ἦ. εἰδὲ μὴ ὁ παρῶν εἰς ἰδ΄.

ᾠδὴ α΄ ἤχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ὁ Ἄθως ὃς κέκληται, Ἅγιον Ὄρος πανάχραντε, Ἄγνη ὡς προείρηκας, νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, σὲ τὸ Ἅγιον, τῷ ὄντι Ὄρος οὔσαν, καὶ θείαν πανήγυριν, ἄγει σοι σήμερον.

Τοῖς θεοῖς ἀείποτε, ὁ Γαβριήλ μυστηρίοις τε, τοῖς σοῖς κατ' ἐξαίρετον, ὑπηρετεῖ θαυμαστῶς, ὦ Πανάχραντε, διὸ καὶ νῦν Παρθένε, σοῦ ὕμνου γηθόμενος, ἄδει προσίμια.

Ἄει Παναμώμητε, οὐ διαλείπεις τοῖς δούλοις σου, τελεῖν πανεξάισια, θαύματα Μήτηρ Ἄγνη, καὶ ἐν ἅπασι, καιροῖς εὐεργεσίας, προχέειν Πανάχραντε, ὡς εὐεργέτις ἡμῶν.

Πῶς εἶπω τὸ μέγιστον, ἐκτελεσθὲν σοι θαυμάσιον, πλησίον Ἄρχάγγελε, Σκήτης τῆς τῶν Καρεῶν, ὃς ἐδίδαξας, ἡμᾶς σὴ παρουσία, ᾠδὴν τὴν ἐπάξιον τῇ Θεομήτορι.

Καταβασία. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ΄. τοῖς σοῖς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Ἐπέστη καιρὸς τοῦ ἀθροισθῆναι, Πατέρας τοῖς ἄπαντας Ναῶ,

τῷ τοῦ Πρωτάτου πάνυχον, ἐπιτελέσαι αἰνεσιν, τότε τοὺς θεοῖς ὕμνους σου, ἄδει Ἄγνη ὁ Ἀρχάγγελος.

Συνῆλθε τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ Γέρων, τινὸς ὑπάρχου Μοναχοῦ, καὶ τούτῳ μόνῳ μείναντι, ὁ Γαβριήλ Ἀρχάγγελος, ᾠθῆ ὁμοίῳ σχήματι, προσιμιάζων τὸν ὕμνον σου.

Προσθήκην ἐποίει σοι τῷ ὕμνῳ, καὶ οἷον προσιμίον Ἄγνη, τοῦ οὐπερ προεξύμνησε, Κοσμᾶς ὁ θεὸς λάτρης σου, λέγων, ὡς οὕτως εἴθισται, αὐτοῖς προλέγειν τοῦ ὕμνου σου.

Ὡ τῶν θαυμασίων σου τῶν ξένων! Ἀρχάγγελε θεε Γαβριήλ, πῶς Μοναχοῦ τῷ σχήματι, τοὺς ὕμνους ἐμελωδῆσας, τῆς Θεοτόκου σήμερον, καὶ ὡς ἐχρῆν ἐμεγάλυνας.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους...

Κάθισμα, ἤχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη Μοναχός, τοῦ Ἀγγέλου τῇ ᾠδῇ, ξένως ἄδοντας αὐτήν, πρὸ τοῦ σοῦ ὕμνου, ὦ Ἄγνη, φανέντος τοῦτο ἐν σχήματι παρομοίῳ· ἐπεὶ δὲ Μοναχός, γραφῆναι ἤτει αὐτήν, εἰς πλάκα τῆ χειρὶ ξένος ἐγράφαε, καὶ ἀφανὴς ἐγένετο. Ἐντεῦθεν διεκρηύχθη τοῖς πᾶσιν, ὁ ὕμνος οὗτος, τοῦ Θεοτόκου, σὲ δοξάζειν πανάμωμῃ.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἄξιον προσέλεγεν ὡς ἀληθῶς, ἐστὶ μακαρίζειν σε Πάναγνε, τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰεὶ μακαριστὴν, καὶ ὄντως παναμώμητον, καὶ Θεοῦ Μητέρα πανάχραντον.

Τὴν προσιμιάζουσαν ταύτην ᾠδὴν, θεοῦ Γαβριήλ ξένως ἄδοντας, ἐξεθαμβεῖτο, ὁ ἀκούων Μοναχός, ἐπεὶ δὲ ἐπυνθάνετο, οὕτως ἄδειν ἔφη εἰώθαμεν.

Λέγειν καὶ προέτρεπεν οὕτως αὐτόν, ταῦτα Γαβριήλ τὰ προσιμια, εἰθ' οὕτως ἄδειν, ὕμνον θεῖον τοῦ Κοσμᾶ, καὶ πάντας, ἐκδιδάξασθαι, ταῦτα θεοῦ ἔφη Ἀρχάγγελος.

Ἐπίπερ ἤτήσατο ὁ Μοναχός, θεε Γαβριήλ οὐπερ ἤκουσεν ὕμνους γραφῆναι, σὺ ἐγράφαε εὐθὺς, ἐπὶ πλακὸς Ἀρχάγγελε. Δόξα τῇ ἀβήρῳ δυνάμει σου.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον...

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστη ὁ Ἄνθρωπος, τοῖς ξένοις θαυμασίους τε, ὅτε ξένως εἶδε χαραχθῆναι, πλάκα καὶ αἰφνης τὸν προσκαλοῦντα αὐτῷ, ἅμα γε-
γονότα ἀφανῆ Γαβριήλ τὸν ἐνδοξον, καὶ σεπτὸν Ἀρχιστράτηγον.

Ο Γέρων ὡς ἔωθεν, κέλλη αὐτοῦ ὑπέστρεψε, καὶ ταῦτα ὡς ἤ-
κουσε τὰ ξένα, πλάκα τε εἶδε κεχαραγμένην χειρὶ, ἄραντες εὐθὺς
σὺν μαθητῇ, ταύτην προσεκόμισαν, τοῖς τοῦ Ὁρους ἐξάρχουσι.

Διέκπυστα γέγονε, καὶ πᾶσι διαβόητα, ταῦτα τὰ θαυμάσια Παρ-
θένε, πλάκα ἐπέπερ, τῇ Βασιλίδι εὐθὺς, Πόλεων ἀπέστειλαν
φαιδρῶς, οἱ τοῦ Ὁρους πρόκριτοι, τοῦ δοξάζειν σε ἅπαντας.

Συνέδραμον ἅπαντες, εἰς πενιχρὸν Μονῆριον, ᾧ τὸ ξένον θαῦμα
ἐγεγόνει, καὶ σὴν εἰκόνα ἐφ' ἧς ἐψάλλθη ᾠδὴ, Ἀγνὴ προσκυνοῦν-
τες εὐλαβῶς, πανψηφεί συνέθετο, τῷ Πρωτάτῳ φυλάττεσθαι.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην καί...

Ἀβόρητῳ πάντες συνέβρευσαν, χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ κομίσασθαι,
σεπτὴν εἰκόνα σου, οἱ Ἱερεῖς καὶ Μονάζοντες, καὶ πᾶσα ἡ τοῦ
Ὁρους πληθὺς Πανάγραντε.

Τὴν θείαν ταύτην εἰκόνα σου, σὺν πάσῃ εὐλαβείᾳ κατέχοιτες,
πατέρες ἅπαντες, ὕμνοις κροτοῦντες καὶ ἄσμασιν, εἰσήγαγον τῷ
θείῳ Ναῷ σου Πάναγνε.

Παρθένε στάσιν πανύχιον, ἐτέλεσαν Σε πόθῳ γεραίροντες, καὶ
τὸν Ἀρχαγγέλον, ὕμνον τὸν σὸν ἀπαγγείλαντα, καὶ νῦν ἡμεῖς
ὡσαύτως ἄμφω γεραίρομεν.

Πατέρες θεοὶ ἐν ἄσμασι, μετὰ Μυσταγωγίαν ἐπάραντες, θείαν
εἰκόνα σου, ἔνδον Ναοῦ εἰς τὰ ἄδυτα σὺν πλείστη εὐλαβείᾳ ἀ-
φωσιώσαντο.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἅπας ὁ Ἄθως, ὅτι ὕμνους δέδεκται, ὑπὸ
Ἀγγέλου θαυμαστῶς, Σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσα
κτίσις γεραίρει δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Ἦν εὐφραινέσθω ἡ πληθὺς Πατέρων τῶν τοῦ Ἄθω, ἰδοὺ γὰρ
τῆς Παρθένου, ὁ Γαβριήλ νῦν ἄδει, ὕμνου προοίμια τοῦ πρῖν,
ὅνπερ θαυμασίως ἐμελωδῆσεν αὐτῇ, Κοσμάς ὁ θεὸς ὕμνωδός,
ὃς ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ἔλεγε, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Καὶ τούτῳ ἐπέταττεν, οὕτω προοιμιάζειν τοὺς πάντας
τοὺς ὕμνους σου. Καὶ ταῦτα χαράζας τῇ χειρὶ ἐπὶ πλακᾶς, γέ-
γονεν αἰφνης ἀφανής· ὁ δὲ Μοναχὸς ἐκπληττόμενος ἀνύμνει ὡς
ἐδιδάχθη ἀγνὴν Θεομήτορα. Ἦν πᾶσα κτίσις γεραίρει δοξάζουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιά.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἄδειν.

» Ἦσαι Γαβριήλ πρῖν τὸ χαιρετῆ Κόρη,

» Ἄδεις δὲ καὶ νῦν, ἄξιον σε ὕμνεϊν.

» Πρώτῃ τε καὶ δεκάτῃ Ναὸς σεπτὸς Μητρός Θεοῦ,

» ὁ ἐν Ἄδειν δέξατο ἱερὸν Γαβριήλ.

Ἰπόμνημα περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γενομένου ὑπὸ τοῦ
Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἄγιῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω,
ἧτοι περὶ τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ ὕμνου, τοῦ

ΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ.

Κατὰ τὴν Σκῆτιν τοῦ Πρωτάτου, τὴν εὐρισκομένην εἰς τὰς
Καρεὰς, ἐκεῖ πλησίον, ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ
Παντοκράτορος, εἶναι λάκκος μέγας, ὅστις ἔχει κελλία διάφο-
ρα. Εἰς ἓνα γοῦν τῶν κελλίων τούτων, ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον
τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Κοιμήσεως, ἐκατοῖκαι ἓνας Ἱερο-
μόναχος γέρων καὶ ἐνάρετος μετὰ ἄλλου ὑποτακτικοῦ. Ἐπει-
δὴ δὲ ἦτον συνήθεια νὰ γίνεται ἀγρυπνία κάθε Κυριακῆν εἰς
τὴν ῥηθείσαν τοῦ Πρωτάτου Σκῆτιν, κατὰ τὸ ἑσπέρας ἐνὸς
Σαββάτου, θέλωντας νὰ ὑπάγῃ ὁ προβῆθεις γέρωντας εἰς τὴν
ἀγρυπνίαν, λέγει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ. Τέκνον, ἐγὼ μὲν ὑπάγω
διὰ νὰ ἀκούσω τὴν ἀγρυπνίαν, ὡς σὺνήθης· σὺ δὲ μείνον εἰς
τὸ κελλίον, καὶ ὡς δύνασαι, ἀνάγνωθι τὴν Ἀκολουθίαν σου.

καὶ οὕτως ἀπῆλθεν. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἑσπέρα παρῆλθεν, ἰδοὺ κρούει τις τὴν θύραν τοῦ κελλίου, ὁ δὲ ἀδελφὸς ἔδραμε καὶ τὴν ἀνοίξε, καὶ βλέπει, ὅτι ἦτον ξένος μοναχὸς, ἀγνώριστος εἰς αὐτόν· ὅστις εἰσελθὼν, ἔμεινεν εἰς τὸ κελλίον τὴν νύκτα ἐκείνην. Ἐν τῇ ὥρᾳ δὲ τοῦ ὄρθρου, ἀναστάντες, ἔψαλλον καὶ οἱ δύο τὴν ἀκολουθίαν· ὅταν δὲ ἦλθον εἰς τὴν τιμιωτέραν, ὁ μὲν ἐντόπιος μοναχὸς, ἔψαλλε μόνον, τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβιμ, καὶ καθ' ἑξῆς ὡς τέλος τὸν συνήθη δηλ. καὶ παλαιὸν ὕμνον τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ, ὁ δὲ ξένος ἐκεῖνος μοναχὸς, κάμνωντας ἄλλην ἀρχὴν τοῦ ὕμνου, ἔψαλλεν οὕτως. « Ἄξιον ἰστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν »· εἶτα ἐσύναψε καὶ τὴν τιμιωτέραν μέχρι τέλους. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἐντόπιος Μοναχὸς, ἐθαύμασε, καὶ λέγει πρὸς τὸν φαινόμενον ξένον. Ἡμεῖς μόνον ψάλλομεν « τὴν τιμιωτέραν »· τὸ δὲ « Ἄξιον ἰστὶν », οὐδέ ποτε ἠκούσαμεν, οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ πρωτότεροι ἀπὸ ἡμῶν. Ἀλλὰ παρακαλῶ σε, ποιήσον ἀγάπην, καὶ γράψον καὶ εἰς ἐμένα τὸν ὕμνον τοῦτον, διὰ νὰ ψάλλω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Θεοτόκον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, φέρε μοι, τοῦ λέγει, μελάνι, καὶ χαρτὶ διὰ νὰ τὸ γράψω. Ὁ ἐντόπιος, δὲν ἔχω, τοῦ λέγει, οὔτε μελάνι, οὔτε χαρτὶ. Καὶ ὁ φαινόμενος ξένος, φέρε μοι τοῦ εἶπε, μίαν πλάκα. Ὁ δὲ Μοναχὸς δρακῶν, εὔρε πλάκα, καὶ τοῦ τὴν ἔφερε. Λαβὼν δὲ ταύτην ὁ ξένος ἔγραψεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν μετὰ τὸν ἑαυτοῦ δάκτυλον τὸν ῥηθέντα ὕμνον, τὸ, Ἄξιον ἰστὶν. Καὶ, ὡς τοῦ θαύματος! τὸσον βαθέως ἐγαράγησαν τὰ γράμματα ἐπάνω εἰς τὴν σκληρὰν πλάκα, ὡσάν νὰ ἐγράφησαν ἐπάνω εἰς πηλὸν ἀπαλώτατον. Εἶτα λέγει τῷ ἀδελφῷ· ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, οὕτω νὰ ψάλλετε καὶ ἐσεῖς, καὶ ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔγεινεν ἄφαντος· ἦτο γὰρ Ἅγιος Ἄγγελος, ἀπεσταλμένος ὑπὸ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν Ἀγγελικὸν ὕμνον τοῦτον, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ πρεπωδέστατον· μᾶλλον δὲ, ἦτον ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ὡς ῥηθήσεται ὀπισθεν. Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἀγρυπνίαν ὁ γέροντας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλίον, ἀρχίζει ὁ ὑποτακτικὸς αὐτοῦ νὰ ψάλλῃ τὸ Ἄξιόν ἰστὶν, καθὼς ὁ Ἄγγελος αὐτοῦ ἐπαρήγγελε· καὶ ἀκολούθως δείχνει εἰς

τὸν γέροντά του καὶ τὴν ῥηθεῖσαν πλάκα μετὰ τὰ Ἀγγελογράμματα γράμματα· ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας, καὶ ἰδὼν, ἔμεινεν ἐκστατικὸς διὰ τὸ τοιοῦτον θαυμάσιον. Καὶ λοιπὸν λαβόντες καὶ οἱ δύο τὴν Ἀγγελογράμματον ἐκείνην, ἀπῆλθον εἰς τὸ Πρωτάτον· καὶ δείξαντες αὐτὴν εἰς τε τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς γέροντας τῆς Κοινῆς συνάξεως, ἐδιηγήθησαν εἰς αὐτοὺς ἅπαντα τὰ γενόμενα· οἱ δὲ δοξάσαντες ἁλοφάνως τὸν Θεόν, καὶ εὐχαριστήσαντες τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, διὰ τὸ παράδοξον τοῦτο, εὐθὺς ἀπέστειλαν τὴν πλάκα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, πρὸς τε τὸν Πατριάρχην, καὶ τὸν Βασιλέα, σημειώσαντες εἰς αὐτοὺς διὰ γραμμάτων ἅπασαν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ τοιοῦτου περὶ τουργήματος. Ἀπὸ τότε δὲ καὶ ὕστερα, ὁ μὲν Ἀγγελικὸς αὐτὸς ὕμνος διεδόθη εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ νὰ ψάλληται εἰς τὴν Θεομήτορα ἀπὸ ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους, ἡ δὲ Ἁγία εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἡ εὑρισκομένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ κελλίου ἐκείνου, ἐν ᾧ τὸ τοιοῦτον γέγονε θαῦμα, μετεφέρθη ἀπὸ τοῦ Πατέρος τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πρωτάτου· καὶ εἰς αὐτὴν εὑρίσκεται ἕως τὴν σήμερον, ἐνθρονιασμένη ἐπάνω τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου, ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος, ἐπειδὴ καὶ ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας ταύτης ἐψάλλθη πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου ὁ ὕμνος οὗτος. Τὸ δὲ κελλίον ἐκεῖνο ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν νὰ ὀνομάζεται Ἄξιόν ἰστι. Καὶ ὁ λάκκος ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον τὸ κελλίον εὑρίσκεται, ὀνομάζεται ἀπὸ ὅλους ἕως τὴν σήμερον Ἄδειν· ὅ ἐστι ψάλλειν, διὰ τὸ νὰ ἐψάλλῃ πρῶτον εἰς αὐτόν ὁ Ἀγγελικὸς καὶ Θεομητροπρεπῆς οὗτος ὕμνος.

Ὅτι τὸ θαῦμα τοῦτο εἶναι πολλὰ παλαιόν, καὶ ὅτι ὁ Ἄγγελος ὅπου ἐφάνη ἦτον ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις γεγραμμένον, κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, οὕτω. « Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ σὺνάξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἄδειν. Ἐπειδὴ γὰρ, ὡς φαίνεται, ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἰουνίου ἠκολούθησε τὸ τοιοῦτον θαυμάσιον· τούτου χάριν οἱ τότε πατέρες ἐτέλουν σὺνάξιν καὶ λειτουργίαν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὸν ῥηθέντα λάκκον, τὸν ἐπονομαζόμενον Ἄδειν, εἰς μνήμην τοῦ θαύματος, τιμῶντες καὶ δοξάζοντες τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ, ὅστις, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἐ-

στάθη ὁ ἔνθεος ὑμολόγος τῆς Θεοτόκου καὶ προφεὺς καὶ διακο-
νιτῆς καὶ χαροποιὸς αὐτῆς Εὐαγγελιστῆς, οὕτως ὑπερέτησε καὶ
εἰς τὸ νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν ὄντως Θεομητορικὸν τοῦτον ὕμνον, ὡς
αὐτῷ μόνῳ κατὰ πάντα πρεπούσης τῆς τοιαύτης διακονίας.

Καὶ πάλαι μὲν ὁ Δεσπότης τῶν ἄλων Θεός, ἔδωκε τὰς δέκα
ἐντολάς εἰς τοὺς Ἑβραίους, γεγραμμένας μὲ τὸν ἑαυτοῦ δά-
κτυλον, ἐπάνω εἰς τὰς δύο λιθίνας πλάκας. Τώρα δὲ ὁ Ἄρ-
χων τῶν τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλων, ἔδωκεν εἰς ἄλους τοὺς ὀρθοδόξους
τὸν πλέον γλυκύτερον, καὶ ἐρασμιώτερον ὕμνον τῆς Μητρὸς
τοῦ Θεοῦ, γεγραμμένον εἰς λιθίνην πλάκα, μὲ τὸν Ἀρχαγγελι-
κὸν αὐτοῦ δάκτυλον.

Βλέπε δὲ καὶ πῶς ἐπληρώθη ἡ προφητεία τοῦ θείου Γαβρι-
ήλ, ὅπου εἶπεν, ὅτι νὰ ψάλλωσι τὸν ὕμνον τοῦτον ἄλλοι οἱ ὀρθό-
δοξοὶ διατὶ τόσον κοινός, καὶ τόσον ποθεινός ἐγένετο ὁ Ἀγγελο-
σύνθετος οὗτος ὕμνος εἰς ἄλους τοὺς ὀρθοδόξους, ὥστε ὅπου καὶ
αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδάκια τῶν Χριστιανῶν, ἠξέφουρον καὶ τὸν ψάλ-
λουν μεγαλοφώνως τὴν σήμερον, μὲ μεγάλην χαρὰν τῆς καρ-
δίας των, εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου. Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις ἀ-
ξιοθεϊοῦμεν τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν. (α)

Τὸ παρὸν θαῦμα ἐγένετο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Βασιλείου καὶ
Κωνσταντίνου τῶν αὐταδέλφων, τῶν καὶ Προφυρογενήτων κα-
λουμένων, υἱῶν Ῥομανοῦ τοῦ Νέου ἐν ἔτει σωτηρίῳ, 980. Νι-
κολάου δὲ τοῦ χρυσοβέργου Πατριαρχοῦντος, ἐν ἔτει ἀπὸ κτί-
σεως Κόσμου, C u u.

Ῥδὴ ζ'. οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πανεξαίρετον τιμὴν προσαπενείμαντο, πατέρες ἅπαντες, οἱ
πρὶν καθὰ καὶ οἱ νῦν, εἰκόνι τῆ θείᾳ σου, ταύτῃ Πανάμωμε,
δικαιοτάτῃ τιμῆς καὶ γὰρ ἠξίωται, ὅτι πλείστης παραδόξως,

(α) Ὡστε, τέσσαρας ὕμνους ἔχομεν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῇ Ἀγίᾳ
τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Ἀγγέλων ὑμνηθέντας τὸ πρῶτον. Τὸ, Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ. Τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαββαώθ' καὶ τὸ, Τρι-
άγιον ἦτοι τὸ, Ἅγιος, ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἐνα δὲ εἰς τὴν Θεοτόκον, τὸν παρόντα. Ὅσοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τῆς
Ἀγίας Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου ἐξεφωνήθη ὁ ὕμνος, τοῦ, Ἄξιόν ἐστιν, οὐκ ὀρθῶς
λέγουσιν.

Πλείστης χάριτος, ἠξίωται ἡ θεία σου εἰκὼν Πανάμωμε, καὶ γὰρ
σαφῶς πρὸς αὐτήν, σοῦ ὕμνου προοίμια, πρῶτον ἐλέλεκτο, τῇ
παρουσίᾳ σου. Διὸ κατὰ χρέος νῦν, ταύτην πόθῳ προσκυνούμεν.
Οὐ λατρεύομεν, εἰκόνι σου Πανάχραντε, ὡς διαβάλλουσιν,
ἡμᾶς ἀλλὰ σχετικῶς, τιμῶμεν Πανάχραντε, ταύτην χαίρον-
τες, ἀσπαζόμεθα, τιμητικῶς οἱ δοῦλοί σου, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Σὺν σοὶ Πάναγνε, οὐ λείπομεν γεραίροντες, καὶ τὸν λαμπρὸν
Γαβριήλ, ἡμᾶς ἐκδιδάξαντα, ἤδη τοὺς ὕμνους σου, ὅς καὶ πρό-
τερον, σοὶ προσφωνῶν ἐκραύγαζε, χαῖρε κεχαριτωμένη.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ . . .

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῷ σεπτῷ σου, Ναῶ τῷδε Θεοτόκε ἐκμι-
μούμενοι, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου, οἷς τελεῖ ὁ Κύριος, εἰς δόξαν
σου Πανάχραντε, ἄδοντες ψάλλομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς Αἰῶνας.

Οντως εὐκλεῆς, ὅς ἠξιώθη τῶν θείων ἀκηκόεσαι ἐγκωμίων
σου, δι' Ἀγγέλου Πάναγνε, Κόρη Παναμώμητε, ὡς σὸς Υἱὸς
ἠυδόκησε, δι' οὗ τοὺς ἅπαντας, ἐδίδαξεν ὑμνεῖν σε ἀξίως καὶ
ὑπερυψοῦν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄδειν κατ' ἀξίαν ἐκληρώθη, ὁ τόπος οὗτος καλεῖσθαι ἐφ' ὃν
γένετο, τοῦτο τὸ θαυμάσιον, ὃ καὶ ἐπεκράτησε, μέχρις ἡμῶν
ἀίδιον, εἰς μνήμην ἄχραντε τοῦ θαύματος· ὡς ἂν σὲ ὑμνώμεν,
καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας.

Ἄξιον ἐστὶν ἄχρι τῆς δεῦρο, καλεῖται τρανώς, καὶ τοῦτο τὸ
Μονήδιον, καὶ εἰκὼν ἡ θεία σου, οἷς περ πρῶτον ἔψαλτο, σοῦ
ὕμνου τὰ προοίμια Παρθένε Ἄχραντε, ὡς ἅπαντας ὑμνεῖν σε
ἀξίως, καὶ ὑπερυψοῦν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἄπαντες οἱ σοὶ, ἰκέται συντρέγομεν, Ναῶ τῷ θείῳ σου, καὶ
πανηγυρίζομεν, λαμπρὰν τελοῦντες ἤδη πανήγυριν, τῇ ἐτησίῳ

σήμερον μνήμην τοῦ θαύματος, τοῦ σοῦ ὕμνου τῆς ἀναπληρωσεως Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἄξιον, οὐ παύομεν λέγοντες τὸ μακαρίζειν σε, τὴν ἀειμακάριστον, ὡς ἀληθῶς τε καὶ παναμώμητον, καὶ τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ἡμῶν γηθόμενοι, ὑπ' ἀγγέλου, ταῦτα μνηθέντες νῦν, Θεοτόκε ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἄμα τὸν λαμπρὸν καὶ θεῖον Ἀρχάγγελον Γαβριήλ σήμερον χαίροντες δοξάζομεν, χαριστηρίους ῥῶδὰς προσφέροντες, δι' ἐξαισίου θαύματος, πάντας διδάξαντα, θεῖον ὕμνον, ἄγνης Θεομήτορος, χαίροις μύστα ἀβρόχτων κραυγάζοντες.

Χαῖρε, ὦ Ναὲ Πρωτάτου πανένδοξε, έναβρυνόμενος τῷ πλουτεῖν τὴν πάντιμον εἰκόνα θεῖαν καὶ χαριτόβρυτον, τῆς μόνης Θεομήτορος καὶ τῆς προστάτιδος, χώρου τοῦδε, Ὅρος γὰρ ἀπὸ λεκτος, τοῦτο κλήρος αὐτῇ προσεκλήρωτε.

Καταβασία. Ἄσπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθροίσθητε σκιρτήσατε, φαιδρῶς πανηγυρίσατε, ὁ Γαβριήλ γὰρ ὁ θεῖος, Μονάζοντι νῦν ἐπέστη, Μοναδικῶ ἐν σχήματι, ὕμνους τῆς Θεομήτορος, πρῶτος φθειγξάμενος, ἐν Ὅρει τοῦτῳ λαχόντι, αὐτὴν προστάτιν ἐξόχως. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους στίχ. δ'. ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριήλ κατελθὼν, ξένη μορφῇ ὠράθη, μοναχῶ ὑπηκόῳ, σοὺς ὕμνους, ὦ Παρθένε, ἀήθης αὐτῷ, ἄδων νῦν ὁ Ἀρχάγγελος, προοιμιάζων τὸν ὕμνον ὄνπερ ποτὲ ὁ Κοσμάς σοὶ ἐμελώδησεν. Δίς.

Ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ, πρὶν Εὐαγγέλια, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, νῦν δὲ τοὺς ξένους ὕμνους αὐτῆς θαυμαστώς, Ὅρει τῷδε ἐδίδαξε· τὸ μακαρίζειν προσάδων ὡς ἀληθῶς ἐστὶν ἄξιον τὴν Πάναγνον.

Ἠρόθῳ τὴν θεῖαν εἰκόνα σοῦ προσκυνοῦμεν Ἄγνη, ἐφ' ἧς ἐψάληθῃ πρῶτον, τὰ προοίμια ὕμνου τοῦ σοῦ ὑπὸ Ἀγγέλου, ἔθεν πι-

στῶς, ταύτην νῦν ἀσπαζόμεθα καὶ Γαβριήλ τὸν θεῖον ἄμα φαιδρῶς, ἐορτάζομεν ὡς πρόξενον.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Ἄγνη; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς τὰ σά τεράστια. Βαβαὶ τῶν μεγαλείων, ὦν καὶ ἤδη ἐξεργάσω! σοῦ ὕμνου γὰρ προοίμια, δι' Ἀγγέλου Πάναγνε. Ἡμῖν παρέδωκας, Παρθένε, καὶ ξένως ἐπὶ πλακὸς ταῦτα γραφῆναι, Σὺ ἠυδόκησας προνοία σου, ἐν ὕμνοις γεραίρειν σε τὴν Παναμώμητον.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνα. ὠδὴ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, ζῆτει τῆς Κοιμήσεως.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ἡ Προστάτις τῶν Καρεῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Ἄδειν ἐνοικούντων ἢ βοηθός, ἢ ὑπὸ Ἀγγέλου τὸν ὕμνον δεξαμένη, ἡμῶν δὲ ἡ προστάτις καὶ ὀδηγήτρια.

Χαίροις τοῦ Πρωτάτου θεῖος Ναός, ἔχεις γὰρ ἐν θρόνῳ ἰδρυμένην αἰεὶ ἐν σοὶ, τὴν ὑπὸ Ἀγγέλου τὸν ὕμνον δεξαμένην, τὴν πρῶταν τῶν Ὅρους καὶ τὴν ὑπέρμαχον.

Χαίροις τοῦ Πρωτάτου θεῖα Μονή, ἡ τῆς Βασιλίδος τὴν εἰκόνα ὡς θησαυρὸν, ἐνδοθεν πλουτοῦσα, τὴν ἔφορον τοῦ Ἄθω τὴν Ἀγγελώνυμον.

Χαίροις ἡ τοῦ Ἄθω θεῖος φρουρός, πρόμαχος καὶ φύλαξ καὶ ἀντίληψις κραταιά· χαῖρε τοῦ σοῦ κλήρου ἢ πρῦτανις καὶ σκέπη Θεοχαρίτωτε.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἡ ὑπὸ Ἀγγέλου δεξαμένη σὺ εἰ ἄγνη καὶ ἡμῶν προστάτις, ἐνθάδε τῶν οἰκούντων, καὶ προσκαλουμένων Κόρη πανάμωμε.

Εὐχτικόν.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, Μαριάμ, καὶ τοὺς δακρυρρόδους στεναγ-

μούς μου, Μητέρα Ἀγνή, καὶ ἐκ τῶν παγίδων ἐχθροῦ με σῶσον
Κόρη, ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα τίθημι Δέσποινα.

«Σεραφεῖμ τοῦ Θυηπέλου». (Ὁ ἱερομόναχος οὗτος Σεραφεῖμ ἔζη
ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως Κόσμου 7056. Ἐπειδὴ δὲ τῶρα ἔχομεν ἔτος
7306, λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐγράφη τὸ παρὸν ὑπόμνημα παρῆλθον ἤδη
ἔτη 250· ἦν δὲ καὶ πρῶτος τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὁ ἱερός Σεραφεῖμ
οὗτος).

Ἕμνος εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον.

Δέσποινα, πάντων Δέσποινα, καὶ πάντων ἀνωτέρα
Καὶ πάντων ὑπερέχουσα τῶν ἄνω Στρατευμάτων.
Ἄνασσα, πάντων Ἄνασσα, Μητροπάρθενον κλέος.
Τὸ στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, τὸ φῶς τῆς οἰκουμένης.
Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, ἡ Γέφυρα τοῦ Κόσμου.
Τῶν Ἀποστόλων ἡ χαρὰ, καὶ τῶν Ἀγγέλων δόξα.
Τῶν Π,οφητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν δικαίων πάντων.
Ὅσιων τὸ ἀγλάισμα, Ἁγίων ἡ ἐλπίδα.
Ὁ Πύργος ὁ χρυσοπλοκος, ἡ πόλις ἡ Ἁγία.
Θρόνε ἡλιοστάλακτε, καθέδρα Βασιλέως.
Ἄσπιλε παναμώμητε, Ἄφθορε Παναγία.
Ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπίς, καὶ θάλασσα πλεόντων.
Ἀδικουμένων βοηθός καὶ τῶν ὀσίων πάντων.
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμέν σε καὶ πάντες προσκυνοῦμεν.
Ἐκτεινον χεῖρα κραταιὰν καὶ φύλαξον τὸν κόσμον.
Τοὺς Ἱερεῖς εὐλόγησον, τοὺς σὲ ἱερουργοῦντας.
Τοὺς Μοναχοὺς ἐλέησον, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.
Τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς, τοὺς σὲ παρακαλοῦντας.
Τοὺς ἀσθενεῖς θεράπευσον, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου.
Τοὺς Βασιλεῖς εἰρήνευσον, τοὺς ἐν σὴ παλατίῳ.
Τοῖνυν ἡμᾶς ἀξίωσον, ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν.
τὴν Βασιλείαν Οὐρανῶν, καὶ θύραν Παραδείσου.

Ἄσωμεν πάντες, ἄσωμεν, ὕμνον τὴν Θεοτόκον.
Βῆτον τὴν ἀκατάφλεκτον, Στάμνον τὴν Παναγίαν.
Τὸν γλυκερὸν Παραδείσον, τὴν ἄσπιλον Παρθένον.
Ἰπὸ Δαβὶδ καὶ Ἰεσαί, Ἰωακείμ καὶ Ἀννῆς.
Ἐφάνη νέος Οὐρανός, καὶ νέα Βασιλεία.
Καὶ τριφεγγῆς Ἀνατολή, καὶ θύρα Παραδείσου.
τὴν γέννησίν σου προσκυνῶ, τὸν Τόκον σου δοξάζω.
Καὶ σὲ ἅγια Δέσποινα, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ σε.
Ψάλλε Δαβὶδ, ψάλλε Μωσῆ, ψάλλατε ὦ προφῆται.
Ψάλλε καὶ σὺ Ἰάκωβε, καὶ ἀδελφεῖ Κυρίου.
Ψάλλε καὶ σὺ Παράδεισε, μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων.
Ὅτι ἐφάνη σήμερον, ἡ σοῦ Ἁγιωτέρα.
Καὶ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ὑπερκαθαρωτέρα.
Ὅταν καθήσῃ ὁ Κριτὴς κρινεῖν τὴν οἰκουμένην
Τότε ἡμᾶς βοηθήσον, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΤΕΛΟΣ

Καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

